

کمیسر برونتی یاد می‌گیرد که هیچ کتابی را

از روی جلد

قضاوت نکند

دونا لئون

ترجمه سبا هاشمی نسب

چونگی

سرشناسه: لئون، دانا، ۱۹۴۲ - م. Leon, Donna
 عنوان و نام پدیدآور: کمیسر برونٹی یاد می گیرد که هیچ کتابی را
 از روی جلد قضاوت نکند/ دونا لئون؛ ترجمه سبا هاشمی نسب
 مشخصات نشر: تهران، چترنگ، ۱۳۹۶
 مشخصات ظاهری: ۳۰۰ ص.
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۵۹۴۲-۸-۳
 وضعیت فهرست نویسی: فیبا
 یادداشت: عنوان اصلی: By Its Cover
 موضوع: داستان های آمریکایی - قرن ۲۰ م.
 شناسه افزوده: هاشمی نسب، سبا، ۱۳۶۷ -، مترجم
 رده بندی کنگره: ۱۳۹۶ ک ۸ ی ۹۷ / PS ۳۵۶۸
 رده بندی دیویی: ۸۱۳/۵۴
 شماره کتابشناسی ملی: ۳۹۸۸۱۹۹

چترنگ

کمیسر برونٹی یاد می گیرد که هیچ کتابی را از روی جلد قضاوت نکند

دونا لئون

ترجمه سبا هاشمی نسب

ویرایش فنی و نمونه خوانی: گروه ویرایش نشر چترنگ

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۶

۱۰۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: ایده آل

کلیه حقوق برای نشر چترنگ محفوظ است.

نشر چترنگ: تهران، خیابان نصرت غربی، پلاک ۵۸، طبقه دوم، واحد چهار

تلفن: ۶۶۱۲۶۸۰۵

کد پستی: ۱۴۱۸۸۴۳۳۵۵

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۵۹۴۲-۸-۳

www.chatrangpub.com

@NashrChatrang

chatrangpublication

سخن مترجم

دونا لئون، سال ۱۹۷۲ در نیویورک متولد شد. او نویسنده مجموعه‌ای از رمان‌های جنایی با بهرامانی کمی ماریو برونتی، کارآگاه مشهور ایتالیایی، است. رمان‌های پلیسی او همگی در انگلیز با در نزدیکی آن رخ می‌دهند. دونا لئون همه این رمان‌ها را به زبان انگلیسی نوشته است و با اینکه رمان‌هایش به سی و پنج زبان مختلف ترجمه شده و در سراسر دنیا به چاپ رسیده‌اند، به خواست خود او هیچ‌یک از آن‌ها به زبان ایتالیایی راه نیافته‌اند.

دونا لئون در سال ۲۰۰۰ موفق به کسب جایزه ادبی خنجر نقره‌ای از سوی انجمن نویسندگان جنایی شد. تایمز او را یکی از پنبه جایزه ادبی برتر دنیا معرفی کرده است. مجموعه رمان‌های پرفروش کارآگاه برونتی از این نویسنده‌ای نامدار و جایزه گرفته ساخته است، کارآگاهی که به گفته برونتی از منتقدان بی‌نظیر است و از زمان کارآگاه مگره سیمون به بعد، کارآگاهی تا این حد شیفته حقیقت و پیچیدگی‌های زندگی روزمره آفریده نشده است.

دونا لئون حدود سی سال در ونیز زندگی کرده و در دانشگاه‌های مختلف

ایتالیا ادبیات انگلیسی تدریس کرده است. سال‌ها پیش از آن نیز در سوئد، عربستان سعودی، ایران و چین به تدریس زبان انگلیسی پرداخته است. او اولین بار در سال ۱۹۶۸ به ونیز رفت و دوستانی ونیزی یافت و از آن پس، سالی یک‌بار در اوقات فراغت از شغل تدریسش، از کشورهایی چون ایران و عربستان سعودی به آنجا بازمی‌گشت. سال ۱۹۸۱ وقتی لنون تقریباً چهل ساله شده بود، آماده‌ی جاگیر شدن در ونیز شد. ونیز همان‌جایی بود که دلش می‌خواست به آنجا برود. او به تدریس در دانشگاه مریلند^۱، وضعیت مالی مساعدی برایش فراهم می‌کرد. او به تدریس در دانشگاه ادامه داد، تا جایی که درآمد حاصل از کتاب‌هایش امکان بازنشستگی را برایش فراهم کرد.

نظام سیاسی و اقتصادی ایتالیا طی این سی سال، آن‌قدر دونا لنون را تحت تأثیر قرار داده است که ریشه‌های او در رمان‌های او دیده می‌شود. این باره می‌گوید: «زندگی در اینجا، هر روز دیوانه‌ام می‌کند.» با این حال هنوز ونیز و محیطش را برای مجموعه‌ی کارآگاهی، بی‌نظیر می‌داند. ممکن است او و برونتی از اتفاقاتی که برای شهر می‌افتد بی‌گانه باشند، اما تماشا به خاطر علاقه‌ی زیادشان به این شهر است.

لنون تمایل چندانی به پیش از حد جدی گرفتن کتاب‌هایش ندارد. او که خود سال‌ها ادبیات انگلیسی تدریس کرده است، ترجیح می‌دهد به جای ساختن پی‌رنگ‌هایی که مولای درزشان نمی‌رود، داستان‌هایش را با یک سبک با پیش‌بردنشان بسازد، بی‌آنکه وقتی شروعشان می‌کند، بدانند به کجا می‌روند. اگر کسی در جایی از داستان در می‌زند، او هم به اندازه خواننده‌اش مشتاق است بدانند که پشت در کیست.

در داستان‌های لنون چیز زیادی از کشت‌وکشتار دیده نمی‌شود. تا وقتی که

برونیتی برسد، صحنه جرم با نوارهای زردرنگ محصور شده است. خودش می‌گوید: «در این باره ارسطویی فکر می‌کنم. خون و خونریزی‌ها پشت پرده انجام می‌گیرند و بعد فرستاده‌ای برای توضیحشان وارد عمل می‌شود.»

گویند و برونیتی پلیسی مهربان، دنیادیده و زیرک است. توانایی او در حل پرونده‌های مختلف، ویژگی فرعی اوست و این همراهی با خود او و راه و روشش است که خوانندگان را به خود جذب می‌کند. محبوبیت برونیتی تا بجایی پیش رفته که صنعت جدیدی شکل داده است. توریست‌ها در ونیز، کتاب و ژورنال‌های گردش با کارآگاه محبوب شهر^۱ را می‌خوانند و وقت بازگشت دستور آنچیزی^۲ و نتایج^۳ را می‌خرند. شرکتی سینمایی در آلمان هم بیست فیلم تلویزیونی با عنوان کمیساریو برونیتی تولید کرده که به گفته خود دوناتلون چنگی به دل سی‌زن و وزیرانی آلمانی هستند.

از روی جلد بیست و سومین کتاب از مجموعه رمان‌های برونیتی است. این رمان که بخش زیادی از آن در فضای کتابخانه رخ می‌دهد، کتاب‌دوستان زیادی را در سراسر جهان شیفته خود کرده است و ماجرا آن، هم کتاب‌دوستان را به وجد می‌آورد و هم دلشان را می‌لرزاند. این رمان دوناتلون دزدی، باج‌گیری، خشونت و قتل را هم‌زمان در خود جای داده و از برونمند و اشدافی تا فقیر و بی‌چیز، همگی در آن نقش دارند.

از ویژگی‌های جدایی‌ناپذیر رمان‌های لئون، رنگ‌وبوی ونیز است. توصیف کلیساها و اماکن تاریخی ونیز، به تصویر کشیدن خیابان‌ها، کوچه‌پس‌کوچه‌ها، نام بردن از غذاهای ایتالیایی و شیوه طبخشان و کلمات ایتالیایی که گاه‌وبی‌گاه در جای‌جای داستان به چشم می‌خورند، این حال‌وهوا

1. Brunetti's Venice: Walks with the City's Best-Loved Detective
2. Brunetti's Cookbook

را تکمیل می‌کنند. در ترجمه این اثر سعی شده است که این رنگ‌وبوی ایتالیایی تا جایی که از حوصله خواننده فارسی‌زبان خارج نیست، حفظ شود و ابهامات با توضیحاتی که در پانویس‌ها آمده برطرف شوند. برخی از موارد این‌چنینی نیز تا حدی تعدیل شده‌اند.

در پایان لازم می‌دانم از جناب آقای جهانگیری، مدیر محترم نشر چترنگ، سپاسگزاری کنم که در روزگاری که کتاب و کتابخوانی روبه فراموشی می‌رود، هم‌زمان غایب خواندن دارند و خصوصاً در مجموعه کتاب‌های همه‌خوان خرد، نشر معارف کردن تازه‌ها را به جان می‌خرند تا نویسندگان روز دنیا را به بازار کتاب ایران معرفی کنند.

امید است به این ترجمه درآمدی باشد بر ترجمه‌های دیگری از دوناتون و دیگر نویسندگان ناشناخته‌ای چون او.

سپاس‌های منسوب

پاییز ۹۵